

[Lysholm Christensen]

De foreslåede ændringer af lov om saltvandsfiskeri vil give en betydelig forenkling – en nødvendig forenkling – og det er forenklinger, som på lignende måde allerede er gennemført på ferskvandsområdet.

Forslaget tager bl.a. sigte på at fastsætte regler for mindstemål, for redskaber og deres anbringelse m.v., og det er et forslag, som vil omfatte al fisk, der bliver landet i Danmark.

Der bliver ikke tale om at fastsætte kvoter for lystfiskeri, hvilket vi er godt tilfredse med.

Og så er der forskellige mindre ændringer, bl.a. at havbrugerne får lov til at indfange undslupne fisk. Som en tidligere ordfører sagde, er det jo et spørgsmål, om havbrugerne kan fange dem, men det kan de da få lov at forsøge nu efter dette lovforslag.

Vi er positive over for lovforslaget og kan støtte det.

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil blot takke alle ordførerne for en stort set positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg vil gerne sige både til hr. Kirkegaard og fru Birthe Hansen, at bemyndigelserne selvfølgelig drøftes i det meget alsidigt sammensatte udvalg, der rådgiver om disse ting, og at tingene selvfølgelig bliver talt igennem dér, inden der bliver fastsat nogen regler. Men det er nok nødvendigt med bemyndigelsesregler i denne lovgivning.

Til hr. Tørnæs vil jeg sige, at vi nu kan kræve, at reglerne om mindstemål bliver overholdt, men det er klart, at når vi har indgået en aftale i den baltiske konvention, kan vi ikke sige, at vi ensidigt forhøjer mindstemålet i Danmark. Men nu kan vi kræve, at fiskere også fra andre lande, f.eks. Polen, skal overholde reglerne; det får vi nu bemyndigelse til. Så der er altså en forbedring på det område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

I Socialdemokratiet har vi altid syntes, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og derfor er vi også store tilhængere af dette lovforslag, nr. L 42.

Forslaget bygger på en ændring og præcisering af reglerne for dyrlægers adgang til at udlevere og ordinere receptpligtige lægemidler til husdyrbesætninger. Der er i dag mulighed for at udlevere eller ordinere medicin til 30 dages efterbehandling. Konsekvensen af denne mulighed er, at besætningsjere kan ligge inde med store mængder af ubrugt medicin, der derefter kan bruges ukontrolleret.

Med L 42 vil dyrlægen efter selv at have startet behandlingen kun kunne ordinere medicin til få dages efterbehandling. Det vil sige, at 30-dages-reglen bortfalder.

Herudover hviler det forebyggende i dette lovforslag på, at al anden form for ordinerer eller udlevering af medicin fremover skal kombineres med en sundhedsrådgivningsaftale. Denne aftale, som såvel dyrlæge som besætningsindehaver forpligter sig over for, vil sikre, at medicinen først vil blive givet efter en nøje vurdering. Besætningsindehaveren vil ved indgåelse af en sundhedsrådgivningsaftale være fast tilknyttet én dyrlæge, der ca. en gang månedlig skal tilse besætningen samt rådgive besætningsindehaveren. Hermed forstærkes samarbejdet mellem ejeren af besætningen og husdyrlægen, og muligheden for at tilpasse medicinforbruget øges.

Ifølge lovforslaget kan dyrlægen foruden udlevering af receptpligtige lægemidler til ef-

[Eva Fatum]

terbehandling af voksent kvæg også udlevere receptpligtige lægemidler til behandling af flokdyr i besætningen, som kan forventes at blive syge af sygdomme, som dyrlægen allerede har diagnosticeret hos andre dyr i besætningen; det drejer sig her om kalve under 1 år, svin, fjerkræ m.v.

Med dette lovforslag er det Socialdemokratiets ønske at højne besætningsindehaveres viden om og forståelse for smitekilder, smitteveje og smittemåder – hvilket primært skal ses som en forebyggelse – og på længere sigt at nedbringe brugen af lægemidler i husdyrhold. I den forbindelse konstaterer Socialdemokratiet med glæde, at der i aftalen mellem Dyrlægeforeningen og landbrugets organisationer ikke er noget incitament til at udlevere mere medicin end højst nødvendigt, hvilket er til gavn for forbrugeren, men så sandelig også for besætningsindehaveren.

Pernille Sams (KF):

Vores ordfører, hr. Rønholt, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at forslaget om friere adgang til at udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til besætningsejere eller disses repræsentanter til efterbehandling af en allerede diagnosticeret sygdom eller en påbegyndt behandling under visse forudsætninger kan støttes af Det Konservative Folkeparti.

Vi lægger vægt på følgende forhold:

For det første, at Det Veterinære Sundhedsråd har udtalt:

»... at forslaget fremtræder som et godt grundlag for en rationel anvendelse af receptpligtige lægemidler i husdyrbruget. Sundhedsrådet finder, at forslaget giver mulighed for at opretholde den gode sundhedstilstand i dansk husdyrbrug, uden at der sker en af alle parter ønsket øgning af det samlede medicinforbrug i landbruget.«

For det andet tillægger vi det værdi, at der mellem Landbruksrådet og Den Danske Dyrlægeforening er indgået en aftale om sundhedsrådgivning i kvæg- og svinebesætninger, der bygger på reelle kontrakter.

Vi skal ikke her komme ind på principperne i aftalerne, men konstatere, at der både er indbygget den fornødne kontrolmulighed og ansvarsplacering. Selv om forslaget bryder med hidtil gældende praksis, må vi erkende, at vi

med vedtagelsen legaliserer en række forhold, der på en måde har fungeret som en slags pilotprojekter og er udtryk for en udvikling, der bekræfter et højere uddannelsesniveau hos tidens landmænd.

Med lovforslaget strammer vi til gengæld også op for de landmænd, der ikke vil indgå aftale med en dyrlæge om sundhedsrådgivning, hvilket må være en naturlig konsekvens af den kontrollerede liberalisering.

Jeg har hæftet mig ved de mange krav, der stilles til aftalerne, og man får ikke det indtryk, at ideen til lovforslaget er båret af et primært ønske om, at det skal være billigere. Med krav om 12 årlige kontrolbesøg af den tilsynsførende dyrlæge opbygges en samarbejdsform og rutine, der må føre frem til en generelt bedre sundhedstilstand i husdyrbesætningerne, og kan man som sidegevinst få et totalt mindre forbrug af lægemidler, er det godt.

På længere sigt bør man måske nok overveje, om det er antallet af dyrlægebesøg, der skal være afgørende for, om aftalerne mellem landmænd og dyrlæger er overholdt. Der bør måske være mulighed for individuelle tilpasninger, som bl.a. afspejler den forskel, at vinterhalvåret normalt er mere sygdomsfremkaldende, mens der i sommerhalvåret, hvor køerne går på græs, normalt ikke er nævneværdige sundhedsproblemer.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne læse følgende vedrørende lovforslag nr. L 42:

Forebyggelse har været et nøgleord i sundhedsdiskussionen for verdens tobenede væsener, og nu bliver det også tilfældet for de firbenede i Danmark. Landbruksministerens lovforslag lægger op til en ændring af dyrlægelovens regler for udlevering af medicin til dyr. Forslagets vedtagelse vil betyde, at der fremover kun kan udleveres receptpligtig medicin til efterbehandling af dyr, hvis der er indgået en sundhedsrådgivningsaftale, altså en aftale mellem den enkelte bedrift og dyrlægen om et i forvejen aftalt antal besøg og konsultationer, registrering af sygdomstilfælde, vejledning, rapporter osv.

[Peter Hansen-Nord]

Umiddelbart virker forslaget noget stift og bureaukratisk, og fra Venstres side kunne vi nok have ønsket en mere fleksibel formulering. Det skal jeg vende tilbage til.

Sundhedsrådgivning er et helt klart fremskridt, som kan være med til på sigt at sikre en bedre økonomi i bedriften, og for mange er stor opmærksomhed om dyreetik og sundhed jo heller ikke nogen ny tanke; det har rent faktisk været praktiseret igennem længere tid.

Samarbejdet mellem den enkelte landmand og dyrlægen bliver den helt afgørende faktor for, om den lov, vi nu behandler forslag til, bliver god. Kemien skal være i orden, og man kan vel sige, at dyrlægen bliver rådgiveren og landmanden hans assistent.

Jeg nævnte tidligere, at Venstre kunne ønske en mere fleksibel formulering af forslaget, og jeg vil gerne give et eksempel. Af formuleringen fremgår det, at den tidligere 30-dages-regel falder ud, altså reglen om, at dyrlægen i forbindelse med besøg på svinebrug må udlevere eller ordinere antibiotika til indsprøjtning til 30 dages forbrug, men landmænd, der ikke ønsker at være med i sundhedsrådgivningen, kan nu kun få disse receptpligtige lægemidler til efterbehandling i få dage. Kunne vi ikke blive enige om under udvalgsarbejdet at finde ud af at få erstattet »få dage« med en formulering om, at det skal være efter dyrlægens bedste faglige skøn? I modsat fald vil de mindre besætninger komme i klemme, og den meget restriktive formulering skulle nødig friste nogen til at skaffe sig lægemidler syd for grænsen.

Ligeledes finder vi ikke, at afgrænsningen imellem flok- og enkeltdyrsbehandling hos kalve bør fremgå af selve lovforslaget, men derimod af den efterfølgende bekendtgørelse.

For at sikre, at ordningen med udlevering af medicin ikke giver problemer med medicinrester i kød, vil der i en periode blive iværksat øget kontrol, skriver ministeren. Det havde set væsentlig bedre ud, om man i stedet havde skrevet øget information. En af ministeren bemyndiget person kan mod legitimation, men uden retskendelse få adgang til privat ejendom. Det er desværre efterhånden blevet en passus i mange love, og vi vil gerne fra Venstres side understrege, at det virker lige støden-de hver gang.

Som nævnt lægger forslaget op til forebyggelse, etik og kvalitetsovervejelser, som efter

Venstres skøn ikke findes andre steder i verden, og så skulle vort gode veterinære image gerne smitte af på forholdet til vore konkurrenter.

Venstre vil i det efterfølgende udvalgsarbejde bede om nogle økonomiske beregninger af forslagets konsekvenser, men vi vil medvirke til en hurtig behandling af forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Forslaget er, som andre har været inde på, også efter vores mening et skridt i den rigtige retning. Det indeholder stramninger bl.a. af en besætningsejers mulighed for medicinering efter dyrlægens anvisning og instruktion, idet det kræver, at der er indgået en sundhedsrådgivningsaftale mellem ejer og dyrlæge. Overholdes aftalen ikke – og så kommer en lille ændring, vi godt vil have – bør det føre til udelukkelse; altså »kan« erstattes med »bør«.

Som den konservative ordfører også var inde på, fremgår det af bemærkningerne, som vi fuldt ud kan tilslutte os, at forslagets indhold skal give mulighed for at opretholde en god sundhedstilstand, uden at der sker en uønsket øgning af det samlede medicinforbrug i landbruget.

Man kan så beklage følgerne af den strukturudvikling, som Det Veterinære Sundhedsråd beskriver, og som ved sin koncentration og specialisering på mange måder er årsag til det sygdomsmønster, der har tegnet sig i kvægbruget, måske specielt i kalvebesætninger.

Som sagt vil forslaget, hvis dets regler og aftalerne parterne imellem overholdes, tilsyneladende være forsvarligt. Hvis ikke, vil en ikke ubetydelig risiko for en øgning af medicinforbruget være til stede, og det tror jeg ikke nogen ønsker. SF gør i hvert fald ikke, men vi er positive over for forslaget.

Niels Højland (FP):

Fremskridtspartiet kan godt se, at der kan være visse fordele ved at ændre den eksisterende veterinærlov. Baggrunden er tilsyneladende, at kontrollen med medicinforbruget skal skærpes, men er der overhovedet påvist et øget medicinforbrug? Er der i det hele taget nævneværdige problemer med medicinrester eller andre ting i slagtedyr i dag? Spørgsmålene er centrale, fordi det åbenbart er på den baggrund, at loven skal ændres.

[Niels Højland]

De årlige dyrlægebesøg og konsultationer bliver et dyrt bekendtskab for landmændene. Der kan da sagtens være en fordel ved, at landmanden og dyrlægen i fællesskab indgår en sundhedsrådgivningsaftale, men den bør være frivillig; det bør ikke være noget, statsmagten pålægger dem.

Lovens intentioner er tilsyneladende at hæve sundhedstilstanden i besætninger, men mange betragter dyrlægebesøg i staldene som måske en af de største risici for udbredelse af sygdomme blandt dyrene. 12 årlige dyrlægebesøg kan derfor betyde øget smitterisiko for en besætning. Det er urimeligt og kostbart tids-spilde for både dyrlæger og landmænd, der som landbrugets besætninger, uanset om der er sygdom eller ej, skal underkastes et månedligt besøg.

Endvidere indeholder loven for mange myndigheder til landbrugsministeren.

Hvad er de økonomiske konsekvenser af lovforslaget? Det er ikke gratis for landmanden at indgå en sundhedsrådgivningsaftale med dyrlægen om 12 årlige besøg; herudover vil det koste en del med alle de journaler og skemaer, der skal udfyldes af dyrlægen.

Om dyrlægen kommer til at tjene flere penge, tvivler jeg på, men der bliver måske nok nogle flere dyrlæger, der kommer i arbejde; det er det, der vil ske, og det kommer landbruget til at betale.

Jeg vil derfor gerne se nogle eksempler på, hvad loven kommer til at koste for et typisk landbrug, for gratis bliver det i hvert fald ikke. Jeg vil også gerne se på, hvordan man gør i andre lande, for der er ingen grund til, at danske landmænd skal tvinges med til en bureaukratisk ordning, som vil forringe deres konkurrenceevne.

Loven påfører efter min mening landbruget en produktionsfordyrende konkurrenceforvridning i forhold til alle andre i EF, og jeg kan godt meddele ministeren allerede nu, at medmindre der ændres en del i lovforslaget under udvalgsbehandlingen, vil vi ikke kunne støtte det.

Kort sagt tror jeg altså under ingen omstændigheder, at sundhedstilstanden i vore besætninger vil blive højnet med dette forslag. Det er også uanstændigt, at man pålægger ejere af besætninger, at de skal have én dyrlæge, for mange har behov for specialdyrlæger.

Endvidere hænger ansvaret jo stadig væk på den enkelte landmand. Hvis han sender mælk med fra en ko, der har fået penicillin, eller sender en på slagteriet, der har penicillinrester i kroppen, er det stadig væk landmandens problem, og det hjælper ikke, at han har haft dyrlæge for få dage siden, og at dyrlægen kommer igen om ganske få dage.

Det bliver kun til en større regning til landbruget, og derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte forslaget.

Mario See (CD):

I CD har vi i hvert fald ingen problemer med at tilslutte os lovforslaget i dets helhed.

Vi finder det tilfredsstillende, at man herigennem tager skridt til en fornuftig og rationel anvendelse af receptpligtige lægemidler efter den aftale om sundhedsrådgivning, som skal indgås efter landbrugsministerens nærmere anvisninger.

Især lægger CD vægt på, at Det Veterinære Sundhedsråd og øvrige relevante organisationer går ind for en ophævelse af 30-dages-reglen og de i forslaget indeholdte ændringer, og ikke mindst, at Sundhedsrådet skønner, at de nye regler ikke vil øge medicinforbruget. CD kan derfor tilslutte sig forslaget uden yderligere bemærkninger.

Hans Larsen-Ledet (RV):

En væsentlig ændring i forhold til gældende praksis er, at dyrlægen ifølge forslaget knyttes tættere til landbrugerne og deres besætninger.

Der vil for kvægbrugerne blive lovfæstet 12 årlige rådgivningsbesøg og 12 årlige konsultationer i svinebesætninger, hvoraf halvdelen skal være rådgivningsbesøg.

Landmændene vil ifølge de foreslåede regler efter instruktion af dyrlægen få adgang til at foretage behandling af syge husdyr, men ikke alle præparater må anvendes af landmændene. Der lægges vægt på, at en række receptpligtige midler fortsat kun må bruges af dyrlægen.

En næsten tilsvarende ordning blev for to år siden indført i fjerkræbranchen.

Der er grund til at tro, at det nye forslag vil betyde, at landmandens kendskab til forskellige sygdomsangreb og muligheden for at bekæmpe dem vil blive forbedret ved det oplysningsarbejde, som vi jo helt sikkert må regne med vil komme.

[Hans Larsen-Ledet]

Det Radikale Venstre hilser med tilfredshed, at der skal føres besætningsjournaler, der bl.a. skal oplyse om udleverede lægemidler, om, hvor mange dyr der behandles, osv. Vi må jo ikke glemme, at forbrugerne i vores del af verden bliver mere og mere bevidste i deres krav til fødevarernes kvalitet, herunder at fødevarerne er fri for skadelige restkoncentrationer.

Det samme er også tilfældet på vores oversøiske markeder, og jeg havde den oplevelse på en rejse, hvor der også var danske veterinærer fra Veterinærdirektoratet med, at mærke, hvilken respekt der var for vore veterinærer og deres autoritet i de lande, vi besøgte. Det er utrolig meget værd for dansk landbrug, at vi fastholder det høje stade, og derfor kunne jeg godt forestille mig, at dette også på det kommercielle plan vil være med til at styrke danske landbrugsprodukters position rundt om i verden.

Vi mener i hvert fald, at der er mange kendsgerninger, der taler for at fremme det foreliggende forslag, men derfor kan der godt være spørgsmål at stille vedrørende forslaget. Er det f.eks. rigtigt, når LVK siger, at det bliver en meget dyr løsning, idet vi vil få en stigning på 8.500 kr. pr. besætning? Det har jeg set, men jeg går ud fra, at landbrugsorganisationerne har rimeligt check på de ting, eftersom de har anbefalet forslaget, og spørgsmålet hører nok mest hjemme i Landbrugsudvalget.

Vi er fra radikal side grundlæggende positive over for forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

De foreslåede ændringer af det, der i daglig tale kaldes dyrlægeloven, bygger på et langt og grundigt udvalgsarbejde. Det har igennem mange år været et stort ønske hos ejere af husdyrbesætninger, at de kunne få tilladelse til selv at anvende medicin til efterbehandling af det enkelte dyr i besætningen.

Som grundholdning for lovforslaget ligger der visse betingelser, som skulle være opfyldt, bl.a. at det veterinære stade i Danmark skal holdes, og at det gode ry, vi har ude i verden for at have et højt stade på dette område, naturligvis skal fastholdes. Der har også været udtrykt ønske om, at medicinforbruget ikke må blive øget ved en sådan ordning, forenkling for landmanden i det daglige arbejde har også været inde i billedet, og en bedring af sund-

hedstilstanden har været et udtrykt ønske fra landmandens side; ved selv at kunne administrere visse typer medicin vil han hurtigt kunne gribe ind, når der er brug for det.

Endelig er det et ønske at få fjernet incitamentet til at skaffe sig medicin ad illegale kanaler. I hvor stor udstrækning det har været tilfældet, skal jeg ikke kunne sige, men fristelsen har vel nok været der.

Kristeligt Folkeparti har ikke nogen problemer med dette forslag, så vi kan støtte det. Vi er også trygge ved det ud fra den betragtning, at Landbrugsraadet og Den Danske Dyrlægeforening har indgået en aftale; og fordi det er et spørgsmål, der har været arbejdet med længe, går vi ud fra, at det virkelig er arbejdet grundigt igennem, så man har set på alle aspekter, inden forslaget blev udarbejdet. Endelig kan vi også glæde os over, at det ikke er en tvungen ordning, men en frivillig, som man kan tilslutte sig, hvis man mener, at man har fornøjelse af det.

Hvis der er hold i den kritik, der er kommet frem om, at de små besætninger kommer i klemme i denne ordning, må vi prøve at se på det i udvalget, når vi nu skal i gang med at opklare forslaget yderligere.

Men vi har ikke nogen principielle problemer; vi kan støtte forslaget.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg sige tak til de fleste af ordførerne for den positive modtagelse af forslaget. Jeg betragter det som meget vigtigt, at vi får et forebyggende sundhedsarbejde, og jeg tror, det er helt grundlæggende for den strategi, vi skal have for vores fødevarerpolitik her i landet, at råvarekvaliteten skal være så god som overhovedet muligt, og det bliver den bl.a. ved, at vi har en meget høj sundhedsmæssig status.

Jeg vil gøre opmærksom på, at dette stof bl.a. er aftalt mellem de danske landboorganisationer, Landboforeningen, Hus- og Familiebruget samt Den Danske Dyrlægeforening; derefter har jeg forhandlet det med landbrugsorganisationer og lavet en aftale med dem om det, og den aftale er anbefalet af Det Veterinære Sundhedsråd og af Forbrugerrådet.

Derfor var jeg noget overrasket over det forholdsvise negative indlæg fra Venstres ordfører, hr. Peter Hansen-Nord – vel det mest negative indlæg, der var i dag – over for den aftale, som

[Landbrugsministeren]

jeg er helt enig med landbruget om, og det lovforslag, jeg er helt enig med landbrugets organisationer om at fremlægge i folketingsalen.

Jeg vil til et af de punkter, der blev rejst, nemlig spørgsmålet om medicin efter få dage, sige, at det er en bestemmelse, der er indsat efter nøje drøftelse med Det Veterinære Sundhedsråd, og at den er afgørende for lovforslaget og den fortolkning, der er i det af, at det er forsvarligt.

Jeg vil gerne sige til fru Birthe Hansen, at jeg er enig i den holdning, hun gav udtryk for, men »bør« og »kan« skal nu ikke være den helt store diskussion her; man må vel også kigge på graden af overtrædelse. Men jeg er enig med fru Birthe Hansen i, at dette skal tages alvorligt, fordi der ellers ikke er nogen mening i det.

Hr. Niels Højlands indlæg forstod jeg ikke. Det er jo frivilligt, om landmændene vil gå ind i det, og hvis de ikke vil, må de leve under nogle andre regler, og så får de ikke de fordele, der følger med. Påtager man sig nogle forpligtelser, får man nogle rettigheder, og det gælder også her.

Til hr. Lysholm Christensen og måske også lidt til hr. Hans Larsen-Ledet: Jeg mener ikke, at det er rimeligt for mig at gå ind i aftalerne mellem dyrlægeforeningen, Familiebruget og landboforeningerne om honoreringen af det arbejde, der skal foregå. Det er ikke min opgave at bestemme, på hvilken måde der skal ske en honorering; det må parterne selv finde ud af. Det offentliges opgave er at sige, under hvilke betingelser det er rimeligt at udlevere medicin til landmanden til brug for behandlingen af besætningerne.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu ved jeg ikke, om landbrugsministeren nåede at få hele min tale med. Jeg fornemmer da, at det mest negative indlæg må have været Fremskridtspartiets, da det har taget afstand fra forslaget; men mit var altså, forstår jeg på landbrugsministeren, det mest negative af de positive indlæg.

Jeg vil godt pege på de to ting, som ministeren opfatter som meget negative.

Jeg vil gerne gentage problematikken for de landmænd, som ikke er med i ordningen, hvor man i lovforslaget snakker om, at til dem udle-

verer man kun lægemidler til efterbehandling i få dage. Det, Venstre spørger om, er, hvorvidt det ikke er et skøn, som den fagligt kvalificerede dyrlæge er bedre til at udøve. Det er svært for os lige nøjagtig at fastsætte, hvad »få dage« er, men almindeligvis er det kun et par dage.

Så er jeg meget glad for at få lov til at gentage, at »en af ministeren bemyndiget person kan mod legitimation og uden retskendelse få adgang til privat ejendom.« Det er, som jeg nævnte, en passus, som ikke bare fremgår af dette lovforslag, men som vi må erkende også er fremgået af mange andre i de senere år, og det er altså en uheldig drejning og en for mig at se unødvendig krænkelse af ejendomsretten. Det kan godt gøres betydelig mere smidigt, end det er foreslået i lovforslag nr. L 42.

De positive ting har ministeren tilsyneladende overhørt. Jeg vil gerne gentage konklusionen: Forslaget lægger op til forebyggelse, etik, kvalitetsovervejelser, som efter Venstres skøn ikke findes andre steder i verden.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne medgive hr. Peter Hansen-Nord, at jeg burde have sagt, at V var mest negativ af de positive; det mener jeg er en korrekt beskrivelse af det.

Den sidste bestemmelse om kontrol vil jeg gøre opmærksom på er fuldstændig parallel med en række tilsvarende bestemmelser, som hr. Tørnæs i sin tid indførte i lovgivningen for at leve op til de krav, der stilles.

»Få dage« kan være mere end 2 dage, men er nok ikke mere end 5-6 dage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere. (Ændring af ansøgningsfrist).

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslag nr. L 43 går ud på en ændring af lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere, og det drejer sig om, at vi skal forlænge fristen for indgivelse af ansøgning om gældssanering med 3 måneder.

Formålet er at give mere tid til de mange komplicerede lånesager, der skal behandles, og dernæst er der en betydelig større interesse for at anvende ordningen, bl.a. på grund af det generelle rentefald.

Vi glæder os i Socialdemokratiet over forårets forlig, som betyder, at mange landmænd kan få en forbedring på 50.000-100.000 kr. årlig på de faste udgifter. Jeg håber derfor, at mange landmænd, som ønsker denne gældssanering, vil indsende en ansøgning herom snarest, da der ikke vil blive mulighed for yderligere forlængelse af tidsfristen.

Jeg skal give tilslutning til forslaget.

Pernille Sams (KF):

Jeg skal blot kort give Det Konservative Folkepartis tilslutning til forslaget.

Mejdahl (V):

Da loven om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere blev vedtaget i Folketinget den 30. april 1993, undlod Venstre at stemme. Begrundelsen redegjorde jeg for ved den lejlighed.

Lovforslaget om at forlænge ansøgningsfristen med 3 måneder vil vi naturligvis ikke sætte os imod. Man kan måske endda med god ret spørge, om 3 måneder er nok.

De øvrige ting, som står i bemærkningerne til lovforslaget, forholder vi os ikke til på nuværende tidspunkt, men vi opfatter dem som en orientering.

I øvrigt glæder vi os over, at mange sideløbende med gældssaneringsordningen kan få gavn af det rentefald, som vi nu oplever.

Birthe Hansen (SF):

Ved at sige ja til ændring af ansøgningsfristen håber jeg, at vi er med til en hurtig og positiv behandling af lovforslaget.

Niels Højland (FP):

Fremskridtspartiet stemte imod loven ved tredje behandling den 30. april i år, fordi vi er af den opfattelse, at det er helt andre midler, der skal til for at løse landbrugets problemer.

I betænkningen fra dengang skitserede vi andre løsningsmodeller, som efter vores opfattelse er bedre til at hjælpe landbruget. Landbrugets problemer har baggrund i helt andre ting, f.eks. de internationale og nationale restriktioner, som det hele tiden løber ind i.

Men selvfølgelig vil vi ikke hindre, at ansøgningsfristen forlænges, så det vil vi støtte.

Mario See (CD):

På CD's vegne kan jeg naturligvis også tilslutte mig dette forslag. Vi finder det rimeligt og i alle parter interesse, at man sikrer en omhyggelig behandling af ansøgningerne ved at give de særligt sagkyndige mere tid til at behandle de ofte ganske komplicerede sager.

Da Kristeligt Folkepartis ordfører var nødt til at gå, skulle jeg på hans vegne også tilslutte mig forslaget.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Et klart ja fra De Radikale.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Det var ægte radikal tale!

I øvrigt tak for tilslutningen fra alle sider. Der var kun ét spørgsmål, nemlig fra hr. Mejdahl, der spurgte, om 3 måneder er nok.

Dertil vil jeg sige, at for den landmand, der går og venter på at få lettelsen, er 3 måneder længe, og jo længere, man udsætter fristen, jo flere landmænd vil komme til at vente på at få deres lettelse. Derfor er det en afvejning mellem, hvor lang tid konsulentvæsenet og bankvæsenet skal have til at lave disse her sager, og hvor lang tid landmanden skal vente.